

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

XXIII. Quomodo in bono quis perseuerare poßit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

Et cum sapiente: *Usque ad futurum seculum non desinam*, benè scilicet agere. Vera virtus finè nescit: Finis coronat opus. At perseverantia in bono multum habet difficultatis? peccato eã adscribe, & eam exorbe, nisi præceps dari velis ab impetu ferientis caudæ Draconis.

CAPVT XXIII.

Quomodo in bono quis perseverare possit.

VT homo in bono perseverare possit, duo generatim requiruntur; primò vt Deus eximio favore ac protectione peccãdi occasiones amoliat, libidinis impetus frangat, dæmonis artes detegat, illecebras sæculi comprimat, passionum atque affectionum vim coërceat, tentationum molestias propulset,

Y 6 illu-

illustrationes diuinas immittat, animum ardentibus desiderijs incendat, labilem voluntatem firmet, occasiones exercendæ augendæque virtutis præbeat: secundò vt homo ad hæc ipsa suam quoque operam conferat. Ea, cōsideratione grauitatis peccati mortali, vitationeque adeo illius, in primis continetur. Ac licet de ea huc vsq; multa in medium attulerimus, placuit tamē fusè dicta, eo fine sub aspectum breuiter proponere, vt quàm graue, prauum, & peruersum sit peccatum mortale rectiùs & clariùs cognoscamus, cognoscamus autem? detestemur, abominemur, abijciamus, cōficiamus. Cùm in mala, quibus, veluti procellis, genus hominum vniuersum agitur, mentis meæ aciem intendo, mortifero peccato peius aliud funestiusq; non video.

vide
ante
rum
Chr
lam
ba a
tum
dem
rum,
desto
nino
Dem
item
rann
capta
ipsum
incon
bilaa
lent
dit, e
visu
grau
ret, n
sic eff

video. Non viderunt quoque
ante me Sancti Patres, è quo-
rum numero vel vnū audiamus.
Chrysoftomum, cuius in Episto-
lam ad Romanos hæc sunt ver- Cap. 15.
ba aureo calamo scripta: Pecca-
tum Demone est peius; Demon si qui-
dem non omnino spoliat regno cælo-
rum, sed subinde fit, ut & profit mo-
desto & vigilantibus; peccatum verò om-
nino excludit; voluntarius quippe
Demon, spontaneaue insania. Hæc
item: Barbarum est peccatum, & ty- Hom. 9. in
c. 3. Ep. 1.
ad Corin.
rannidem exercens in animam semel
captam, sed in perniciem eorum, qui
ipsum suscipiunt; Nihil enim æquè
inconsideratum atque peccatum, ni-
hil adeo amens, & stultum, & vio-
lentum. Omnia euertit & confun-
dit, & perdit quocumq; insilierit: Est
visu deforme, importunum, molestū,
graue; & si quis pictor ipsum effinge-
ret, nō mihi videretur aberrare ipsum
sic effingens: mulierem quandā forma
Y 7
beluina

beluina, barbaram, ignem spirantem, iniucundam, nigram, quales externi Poëta depingunt Scyllas; manibus enim innumerabilibus nostras apprehendit cogitationes & ratiocinationes, & ex improviso ingreditur, & omnia discerpit & lacerat, sicut canes clanculum mordentes. Nihil iam ego ago, si quæ, quod solet, eleganter dixit, exemplis non illustrem. In cælo, quod gremio & sinu suo nascens peccatum excepit, Dei maiestatem conculcat, omnipotentiam despicit, sapientiam contemnit, iustitiam abiicit, bonitatem spernit, rerum omnium effectorem ipsum, sacrilego ense educto, perdere, conterere, & in nihilum redigere conatur. In terras è cælo excurrens Deum hominem factum ostentui habuit, crucique infami fixit, &

Ad Hebr.

6.6.

quotidie, secundum D. Paulum,
figit

figit. Eius matris animam gladio transuerberauit. In cœlum rediens Luciferum cum omnium atrorum exercitu, ad inferorum sedes æternum deturbauit. Angelis beatis singulare gaudium adimit, quo ex peccatorum conuersione affici solent, opponitque se vehementi illorum desiderio, quo cupiunt rebellium sedes vacuas repleri, suumque adeo sibi honorem restitui. Sanctis alijs nocet, quia impedit ne numerus prædestinatorum impleatur, tarditatemq; adeo resurrectionis corporum illorū inducit. Generis inde nostri parentem primum miserè infœliciterq; deceptum è Paradiso eiecit. Hominis animam & corpus Lathifer Draco, romphæa bis acuta dirè durèq; affligit, vnoque & eodem telo
confi-

conficit. Animam quidem divina gratia priuat, omni nobilitatis gradu exuit, Deo inimicam reddit. Intellectum plusquam Cymmerijs tenebris obvoluit. Rationem imperij praesidem actionumq; omnium regulam, è sua sede deturbat, consilium exterminat, iudiciũ profligat, temeritatem & praecipitationem vbique amplectitur. Conscientiam iugiter rodit, rapit, lacerat, mutilat, vrit. Voluntatem virtutibus dominioq; omni spoliat, &, ceu seruum arctis ac validis cippis constringit. Imaginem Dei deformat, characteresque eius obliterat, illorumque loco, malitiæ penicillo, serpentes, basiliscos, aliaq; pingit virulenta animalia. Similitudinẽ Dei penitus abradit. Potentiæ affectricis ferrum ad bona facienda retundit, vigoremque

que bonorum operum disper-
dit. Sensuum interiorum offi-
cia, quemadmodum D. Grego- *In 7. ps.*
rius loquitur, intercludit. Sen- *panit.*
sus externos facit proditores spi-
ritus, cordis lenones, inferni pro-
dromos, malisq; omnibus pro-
stituit. Appetitum cōcupiscen-
tem intestino irrequietoq; bello
in spiritum inflammat, irascen-
tem in feram conuertit, eumq;
cogit impetu ferri, insilire, rabie
affici, vt scorpiones pungere,
mordere vt serpentes. Corpus
deinde infinitis miserijs impli-
cat, fame extenuat, siti torquet,
æstu vrit, frigore quassat, ætate
consumit, tempore mutat, mor-
bo corrumpit, morte conficit.
In hominem ipsum crudeliter
sæuit, nomen eius maculat, ge-
neris claritatem obscurat, opes
profligat, maledictiones, sicut
vestimento, induit, brutis ani-
manti-

mantibus æquat, lupo per aua-
 ritiam, cani per iram, per astu-
 tiam vulpi, per furorem leoni
 &c. Hominemque adeo homi-
 ni adimit, tributarium Satanæ
 efficit, à beatorum gloria exclu-
 dit, profundè peccantem infer-
 no profundo demergit, morte-
 que secunda, quæ pessima est,
 æternum mactat. Ad creaturas
 alias ab homine, vt nil inausum
 relinquat, deque omnibus malè
 mereatur, ferali odio fertur, si-
 neq; & bono suo omni spoliat.
 Abyssos tandem peccatū mor-
 tale penetrans, malè omnes, vel
 ad tempus, vel ad omnem æter-
 nitatem mulctat. Habet ergo
 homo causam vt ad cor, ad se,
 ad Deum post liminio rede-
 at, peccatoque mo-
 riens ei vi-
 uat.

CA.